

ת"פ 41371/06/16 - מדינת ישראל נגד פראס גורעאני תושבי איו"ש

בית משפט השלום בנתניה

02 אוקטובר 2017

ת"פ 41371-06-16 מדינת ישראל נ' גורעאני ואח'
מ"ת 41412-06-16

מספר פל"א 260098/2016 אחר תיק נייר

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
פראס גורעאני תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניסים סוסי

הנאשם ובא כוחו עו"ד ענבוסי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיעה את הנאשם, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, כל זאת בהתאם לעובדותיו של כתב האישום המתוקן במ/1.

המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 19.6.16 בשעה 10:46 שהה הנאשם ברחוב העליה בכפר יונה, וזאת מבלי שהיה לו היתר כדין.

תמצית טענות הצדדים:

3. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, נע בין עונש מאסר מותנה לבין חצי שנת מאסר בפועל.

התובע הפנה בטיעוניו לעובדה שלחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירה זהה של כניסה לישראל שלא כחוק, כמו גם בהחזקת נכס החשוד כגנוב ולטענת המאשימה, יש בעובדה זו כדי לחייב הטלת עונש המצוי באמצע מתחם העונש ההולם והכולל עונש של מאסר בפועל. הוסיף התובע וטען, כי עונש מאסר מותנה שהוטל בשעתו, בשנת 2009 על הנאשם, לא הרתיעו בעבר מביצוע עבירה חוזרת בשנת 2010.

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו כי מדובר בנאשם שנטל אחריות על העבירה המיוחסת לו, ללא צורך בשמיעת הוכחות.

עוד נטען כי ההרשעות הקודמות של הנאשם, התיישנו, אף כי לא נמחקו והן מן השנים 2009 ו- 2010, באופן המבדיל עניין זה מן העניין שנדון בת"פ 27520-07-17 (שלום נתניה) ואשר אליו הפנתה המאשימה.

הוסיף הסנגור וטען כי מדובר בנאשם צעיר לימים, אשר היה נתון במעצר מספר ימים, ולאחר שחרורו מהמעצר נפטר אחיו הצעיר מטביעה.

פטירת האח השפיעה לרעה על הנאשם, ועל מצבו הנפשי.

עוד נטען, כי מדובר בנאשם אשר לא שב לבצע עבירות מזה למעלה משנה, השתקם ונישא ומבקש כיום להמשיך את חייו מבלי להשיבו למאסר מאחורי סורג ובריח.

לבסוף, טען הסנגור כי יש לתת משקל גם לעובדה שלנאשם היה היתר כניסה למרחב התפר לצורך תעסוקה

חקלאית בעת ביצוע העבירה, כך שאין מדובר באדם אשר נשקפה ממנו סכנה בטחונית.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על בית-המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לחוק.

6. הערך החברתי המוגן בעבירת השהייה הבלתי חוקית הינו זכותה של מדינת ישראל לקבוע את זהות העוברים והשבים בשעריה והפגיעה הפוטנציאלית בביטחון הציבור, הנגרמת כתוצאה מכניסה בלתי מבוקרת של אנשים לתוך הארץ. כניסה אסורה לגבולות המדינה, טומנת בחובה אלמנטים של סיכון בטחוני פוטנציאלי לתושבי מדינת ישראל.

7. מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה ממשית בערכים המוגנים, במובן זה ששהה בתוך מדינת ישראל, בכפר יונה ללא היתר כדן, יחד עם זאת יצוין שעל פני הדברים מדובר בכניסה לצרכי פרנסה, וללא עבירות נלוות.

8. בהתאם להלכת אל הרוש, מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר הכניסה נועדה לצורכי פרנסה ולא נלוות לה עבירות נוספות, נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 0 ל-2,000 ₪ (רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל).

9. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 לחוק. במסגרת זו הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, בגין אף ריצה עונשי מאסר לתקופות של 7 ימים, חודשיים ימים.

לצד זאת, יצוין כי מדובר בהרשעות מן השנים 2009, 2010 כאשר מאז שנת 2010 ועד ביצוע העבירה דן, נמנע הנאשם במשך כשש שנים, מלבצע עבירה דומה ובמובן זה לא ניתן לומר שעסקין בנאשם שאינו מורתע מן ההליכים המשפטיים ומן העונשים שנגזרו בעניינו בעבר.

ב. מדובר בנאשם יליד 1993, אשר היה נתון במעצר בין התאריכים 19.6.16 - 28.6.16. יום לאחר שחרורו מן המעצר נפטר אחיו הצעיר, נאשם 1 בכתב האישום המקורי, כתוצאה מטביעה בים.

מאז שחרורו של הנאשם מן המעצר, נראה כי הנאשם עשה מאמצים לעלות על דרך הישר, הוא נישא ולא שב להיכנס לישראל ללא היתר.

ג. נסיבה נוספת שניתן לזקוף לזכות הנאשם, בהקשר דנן, היא העובדה שהנאשם נשא עימו היתר כניסה למרחב התפר במועדים הנוגעים לעניין באופן המעיד על כך שלא נשקף ממנו בשעתו סיכון בטחוני.

ד. הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו, ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה ועובדה זו תיזקף לזכותו.

לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי כתב האישום המקורי תוקן ומותן בצורה משמעותית לקולא באופן שלכתחילה, התמודד הנאשם עם כתב אישום חמור יותר.

10. בסיכומם של שיקולים אציין כי על פניו יש טעם רב בעמדת המאשימה לפיה עת עסקין בנאשם המורשע זו הפעם השלישית בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, יש לגזור עונש מאסר בפועל לתקופה של חודשים מספר.

יחד עם זאת, במקרה דנן מצאתי כי מספר שיקולים מטים את הכף כנגד החזרת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא, בדגש על העובדה שמאז ההרשעה האחרונה משנת 2010 חלפו למעלה משש שנים עד לביצוע העבירה דנן, כאשר מאז ביצוע העבירה מושא כתב האישום, לא נתפס הנאשם פעם נוספת בתוך ישראל, באופן היכול להצביע על כך שאין מדובר בנאשם שאין עליו מוראו של החוק, חרף הרשעותיו הקודמות.

הנאשם נטל אחריות על העבירות המיוחסות לו, התייצב כנדרש בפני בית המשפט, מבלי שניסה להתחמק מן הדין, וכתב האישום כנגדו תוקן בצורה משמעותית. לא ניתן להתעלם אף מהעובדה שמדובר כאמור בנאשם צעיר, המבקש להקים משפחה ואשר נישא לאחר שחרורו מן המעצר. תקופת המעצר בה היה נתון הנאשם בתיק דנן, איננה עולה אומנם בקנה אחד עם עתירת התביעה, יחד עם זאת, לא ניתן אף לומר שהנאשם יוצא פטור בלא כלום ומבלי שהיה נתון מאחורי סורג ובריא, בגין התיק שבנדון.

סבורני כי האיזון הראוי במקרה זה, ימצא את ביטויו בהטלת עונש מאסר מותנה, משמעותי ומרתיע.

11. **נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. גוזרת על הנאשם מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו בתיק דנן, בין התאריכים 19.6.16 ועד 28.6.16 בניכוי ימי המעצר.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך תקופה של 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום.

המזכירות תסרוק את המוצגים.

בחלוף המועד להגשת ערעור על פסה"ד ניתן בזאת צו להשמדת הסכינים שנתפסו, על יסוד הסכמת הצדדים.

נוכח סיום ההליך הפלילי מורה על השבת הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 41412-06-16 (שלום פתח תקווה) למפקידה, וזאת בכפוף להוראת כל דין או להוראה משפטית מחייבת אחרת.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני